

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ**

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

**МАТЕРІАЛИ V ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ,
АСПРАНТІВ, ВИКЛАДАЧІВ ТА СПІВРОБІТНИКІВ**

(Суми, 20-21 квітня 2017 року)

**Суми
2017**

природу та націленість на розвиток чи то суспільства, чи окремої особистості.

Кожна людина має свої особисті цінності, але вони можуть співпадати залежно від країни в якій вони проживають. Найяскравішими прикладами пріоритетних дій для керуючих країнами стали США та Японія.

Дослідження, проведене в Японії визначило топ-10 слів для цієї країни: зусилля, щирість, свобода, мир, любов, дбайливість, цілеспрямованість, вдячність, здоров'я, мрії.

США: світ, рівність, безпека, процвітання, любов, задоволення, зарплата, визнання, свобода, здоров'я.

У кожної людини є свої основні життєві цінності, які міцно входять в його повсякденне життя. Найчастіше визначаються вони протягом досить тривалого відрізка часу і залежать від укладу життя людини, його виховання і оточення. Одним із головних чинників впливу є країна в якій живуть громадяни. А саме, розвиток країни, звичаї, політика, місце розташування, економіка та багато інших.

Особистісна безпека людини є і буде одним з найважливіших питань на протязі всього існування людства. Безпека є важливим критерієм для нормального існування, життя та розвитку особистості.

Науковий керівник – *канд. політ.наук, доцент Костенко А. М.*

СОЦІАЛЬНА ПРОФІЛАКТИКА БЕЗРОБІТТЯ СЕРЕД МОЛОДІ

Томіна А. І., *студентка групи СР-51*

Відомо, що трудова діяльність є невід'ємною складовою життя практично кожної молодої людини, але розпочати її в умовах соціально-економічної кризи доволі складно і тому сучасна молодь має серйозні проблеми з працевлаштуванням. Відсутність досвіду та практичних навичок не дозволяє молодим людям конкурувати з більш досвідченими працівниками, адже більшість українських роботодавців не готові приймати на роботу працівників, яких потрібно додатково навчати і витратити на них час та кошти. В такій ситуації зростає рівень безробіття серед молоді.

Згідно статті 1 Закону України «Про зайнятість населення»: «Безробіття – це соціально-економічне явище, за якого частина осіб не

має змоги реалізувати своє право на працю та отримання заробітної плати (винагороди) як джерела існування» [1].

Також, згідно положень даного закону, безробітним може вважатись особа віком від 15 до 70 років, яка через відсутність роботи не має заробітку або інших передбачених законодавством доходів як джерела існування, готова та здатна приступити до роботи [1].

Слід зазначити, що у законодавстві України багато уваги приділяється працевлаштуванню молоді. Так, у Кодексі законів про працю України є навіть окрема глава «Праця молоді», яка присвячена цим питанням.

С. Б. Іваницька та І. О. Мороховець зазначають, що: «Безробітна молодь – це особлива соціальна група, яка в певний час не має такої цінності, як робота, пов'язаного з нею престижу, матеріального добробуту та загального визнання. Це відчутно впливає на загальну мотивацію поведінки молодих людей, мотиви вибору й опанування професії або перенавчання». [2]

Щодо рівня безробіття серед молоді в Україні на сьогоднішній день у Аналітичному огляді Державної служби зайнятості України «Молодь на ринку праці» за 9 місяців 2016 року зазначається, що: «Рівень зайнятості серед осіб у віці 25-29 років становив 70,1% та був вищим, ніж в середньому серед всіх вікових груп (56,5%), а серед осіб віком 15-24 роки цей показник склав лише 27,3%. Рівень безробіття, визначений за методологією Міжнародної організації праці (МОП) серед молоді у віці 25-29 років за 9 місяців 2016 року становив 11,1%. Серед осіб у віці 15-24 роки цей показник становив 22,8% та був більш як удвічі вищий, ніж цей показник серед всіх вікових груп. Високий рівень безробіття обумовлений тим, що значна частина молодих людей не має необхідних професійних навичок і досвіду роботи». [3]

Таким чином, ми бачимо, що проблема безробіття серед молоді є дуже актуальною у наш час. Слід зазначити, що на можливості щодо працевлаштування молоді впливає не лише соціально-економічна ситуація в країні, але і їх індивідуальні психологічні особливості.

О. Посацький зазначає, що: «У контексті життєвого шляху переживання майбутнього як проблеми необхідне особистості насамперед для розвитку: у людини завжди повинна бути деяка часка сумнівів з приводу можливості реалізації значущих подій у

майбутньому. Ми вважаємо, що таке переживання виконує активно-приспосовницьку функцію.

Однак, якщо переживання майбутнього як проблеми виходить за межі норми, то в цьому випадку юнакам потрібна допомога, оскільки висока міра переживання майбутнього як проблеми негативно позначається на процесі життєвого самовизначення молодих людей. Таким чином, в юнацькому віці на передній план висуваються мотиви, пов'язані з далекою перспективою. Юнаки і дівчата активно прогнозують майбутнє, будують життєві плани. Наміри людини та вимоги, умови життя часто утворюють протиріччя. Внутрішні (бажання, наміри, цілі, плани) вступають у взаємодію із зовнішніми (об'єктивними умовами й обставинами), в результаті чого деякі аспекти життя можуть сприйматися юнаками і дівчатами як проблемні. Усвідомлення перешкод, які можуть виникнути при реалізації значущих подій у майбутньому, позначаються на ставленні юнаків та дівчат до свого майбутнього. Така форма виявлення ставлення до майбутнього, яка виникає при усвідомленні протиріччя між суб'єктивно бажаним і об'єктивно можливим для реалізації значущих подій у майбутньому, визначається як переживання майбутнього як проблеми.

Змістово-семантичне наповнення образу майбутнього в юнацькому віці має психоемоційне забарвлення та є джерелом переживань особистості. Головними переживаннями, пов'язаними з образом майбутнього, є надія, сподівання і водночас тривожність, страх. Окреслена проблематика потребує задіяння виважених психоконсультаційних і психокорекційних зусиль з метою оптимізації впевненого сприймання сучасними молодими людьми свого майбутнього та їхньої успішної самоактуалізації на складних перипетіях власного життєвого шляху» [4, с.351].

А Крещенко В.Ю., Гріньова О.М. вважають, що: «Юнацький вік є одним із ключових періодів проектування людиною свого життєвого шляху. Саме у юності особистість здійснює особистісне й професійне самовизначення, набуває ідентичність, здійснює конструювання стратегічних життєвих цілей і планів з їх реалізації. Водночас у юнацькому віці індивідуум вперше набуває повної громадянської й соціальної зрілості, а отже – ще не має життєвого досвіду з вільного, відповідального й суб'єктного творення власної біографії. Тому процеси самотворення й самореалізації молоді значною мірою визначаються не лише особистісними, але й

соціальними детермінантами. До останніх належать гендерні стереотипи. Формування жорстких, спрощених установок особистості щодо визначення свого місця у житті як жінки або чоловіка значною мірою обмежує свободу її самореалізації й обрії життєвого світу. Тому вивчення проблеми гендерних стереотипів та їх впливу на особистісне зростання й самореалізацію сучасної молоді має високу актуальність і соціальну значущість. Гендерні стереотипи являють собою складне психічне утворення, що проявляється у різних модусах життєвого поля людини, а саме містить традиційно жіночі й чоловічі особистісні якості, статевотипізовані види діяльності, зокрема професійної, гендерне співвідношення професій та соціальних ролей чоловіка й жінки, стереотипну оцінку привабливості чоловіків і жінок» [5].

Слід зазначити, що основною проблемою молоді при працевлаштуванні є відсутність необхідного досвіду роботи. При цьому, щоб отримати даний досвід необхідно бути працевлаштованим. Ця проблема становить собою замкнуте коло. Тому, ми вважаємо, що заходи з профілактики безробіття серед молоді мають бути спрямовані, в першу чергу, на отримання молоддю необхідних професійних навичок та практичного досвіду роботи.

На нашу думку, посприяти цьому може участь у діяльності громадських організацій. Будучи членом активно діючої громадської організації особа отримує певні організаційні навички, розширює коло контактів, вчиться роботі з документацією, основам бухгалтерського обліку тощо. Крім того, існують молодіжні організації, діяльність яких спрямована безпосередньо на професійний розвиток молоді та їх знайомство з роботодавцями.

Отже, ми вважаємо, що участь у діяльності громадських організацій може стати однією із дієвих технологій профілактики безробіття серед молоді.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про зайнятість населення» від 5 липня 2012 року № 5067-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 24.
2. Іваницька, С. Б. Проблема безробіття молоді України / С. Б. Іваницька, І. О. Мороховець // Ефективна економіка. – 2015. – № 9. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4325>.

3. Аналітичний огляд Державної служби зайнятості України «Молодь на ринку праці» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dcz.gov.ua/statdatacatalog/document?id=350805>.
4. Посацький О. Психологічні особливості ставлення сучасної молоді до власного майбутнього у контексті життєвої самореалізації / О. Посацький // Освіта регіону. Політологія. Психологія. Комунікації : [український науковий журнал] / Ун-т «Україна», Всеукр. асоц. політ. наук. – Київ : Україна. – 2011. – № 3. – С. 349-352.
5. Крещенко В.Ю., Гріньова О.М. Психологічні особливості гендерних стереотипів у сучасної молоді в умовах християнської та ісламської культур / В.Ю. Крещенко, О.М. Гріньова // Вісник психології і педагогіки. Збірник наук. праць.. – 2015. – № 15. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.psyh.kiev.ua>.

Науковий керівник – *асистент кафедри психології, політології та соціокультурних технологій СумДУ Семенова А.В.*